

Ανακοίνωση του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Στάλθηκε από το mail της ΛΑΕ προς διάφορους αποδέκτες την Πέμπτη 8/7 μήνυμα «*Σας προσκαλούμε στην εκδήλωση της Αριστερής Πρωτοβουλίας Διαλόγου και Δράσης στις ...*». Πρόκειται για μια πρωτοεμφανιζόμενη πρωτοβουλία που σε δελτίο τύπου στις 9/7 της περιγράφεται ως «Το πρώτο βήμα για τη συγκρότηση ενός αριστερού ριζοσπαστικού πολιτικού μετώπου» και δημοσιοποιείται μαζί η ιδρυτική διακήρυξή της, προβάλλεται δε πανηγυρικά από μερίδα του τύπου ως «ίδρυση νέου κόμματος στα αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ».

Παρά τις εξαγγελίες ότι η πρωτοβουλία «είναι υπό διαμόρφωση και ο διάλογος ανοικτός και ισότιμος σε συμμετοχή ανένταχτων αγωνιστών, αγωνιστριών και οργανωμένων δυνάμεων της ασυμβίβαστης, ριζοσπαστικής και ανατρεπτικής Αριστεράς» η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική.

Ενδεικτικά, το NAP καλέστηκε σε συνάντηση για να ενημερωθεί στην πρωτοβουλία διαλόγου και η ενημερωτική συνάντηση πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 07.07, 1 μέρα πριν τη δημοσιοποίηση της. Σε αυτή τη συνάντηση παρουσιάστηκε αόριστα η ιδέα για μια «ανοιχτή» πρωτοβουλία διαλόγου που στην πορεία «θα μπορεί να οδηγεί και σε κοινές δράσεις». Παρά τις επανειλημμένες ερωτήσεις μας, **απαντήθηκε ξεκάθαρα ότι «δεν υπάρχει κείμενο για υπογραφή»**, άλλωστε όλο το προηγούμενο διάστημα δεν είχε αποσταλεί κάποιο «σχέδιο» και ότι όλα είναι ανοικτά και υπό συνδιαμόρφωση, την ίδια στιγμή, που όπως αποδείχτηκε **μία ημέρα μετά, είχε διαμορφωθεί το κείμενο καλέσματος με 169 υπογραφές, με συγκεκριμένο πλαίσιο και συμμετοχή συγκεκριμένων πολιτικών δυνάμεων και οργανώσεων και ήδη καταληγμένη εκδήλωση στην πλατεία Αυδή.**

Οι **προσχηματικές απευθύνσεις και οι τακτικισμοί για το θεαθήναι**, οι χειρισμοί περί **δήθεν «απεύθυνσης σε όλους»**, ανήκουν στο οπλοστάσιο ηττημένων μεθοδεύσεων μιας παλιάς αριστεράς. Ο ουσιαστικός διάλογος της αριστεράς προϋποθέτει ειλικρίνεια, σεβασμό των συνομιλητών, δεν είναι επικοινωνιακό τρικ, ούτε παιχνίδι με «κλειστά χαρτιά»..

Αλλά τα προβλήματα δεν εξαντλούνται στην διαδικασία της δήθεν «ισότιμης συνδιαμόρφωσης», αλλά και στην κατεύθυνση της. Μετά από μια σειρά εξαιρετικά αμφίσημων διατυπώσεων για την εκτίμηση της κατάστασης, οι ανεπάρκειες της αριστεράς προσδιορίζονται στην έλλειψη νέων προγραμματικών επεξεργασιών και στην κυριαρχία του κατακερματισμού και της «υπεραριστερής ρητορικής»!! Η δε υπέρβαση της αναζητείται γενικώς και ξανά σε επανίδρυση σε «νέες βάσεις χωρίς τα συμπλέγματα και τις παθογένειες του παρελθόντος».

Το κείμενο αποφεύγει επιμελώς ακόμα και να αναφέρει τα κρίσιμα ζητήματα που αποτέλεσαν πραγματικά πεδία διαλόγου και αντιπαράθεσης το προηγούμενο διάστημα μέσα στο κίνημα και τους αγώνες. Πως κρίνεται η στάση μερίδων της αριστεράς με το «θα λογαριαστούμε μετά» απέναντι στις κυβερνητικές αντιδημοκρατικές μεθοδεύσεις; Η ήττα του κινήματος και της αριστεράς που αναφέρουν, οφείλεται στον «υπεραριστερό λόγο» ή στις κυβερνητικές αυταπάτες και την αποδοχή των ορίων της αστικής πολιτικής;; Και ποια είναι η αυτοκριτική για την λογική της «αριστερής κυβέρνησης» και η θέση για τις προτεινόμενες προοδευτικές κυβερνήσεις; Στους γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς που αναφέρονται

γενικά δεν συγκεκριμενοποιείται ποια συμφέροντα εξυπηρετεί ο ανταγωνισμός για τις ΑΟΖ και ποια θα είναι η θέση της αριστεράς για αυτόν και τις ευθύνες και των δύο κυβερνήσεων Ελλάδας-Τουρκίας. Συγκρουόμαστε με την πολιτική και τα όρια του ΣΥΡΙΖΑ μέσα στο κίνημα ή κρύβουμε τις ευθύνες του οικοδομώντας ένα «κοινωνικό αντιδεξιό μέτωπο»; Οι διαπιστώσεις για τον ρόλο της ΓΣΕΕ (και μόνο της ΓΣΕΕ) οδηγούν στην ανάγκη ενός ανεξάρτητου ταξικού πόλου στο εργατικό κίνημα ή παραμένουμε εγκλωβισμένοι και τελικά ουρά στον αστικοποιημένο κυβερνητικό εργοδοτικό συνδικαλισμό της “κοινωνικής συμμαχίας” με κυβέρνηση, υπερεθνικούς οργανισμούς και κεφάλαιο;

Η σύγκρουση με το καπιταλιστικό σύστημα, τους νόμους του, τα ιερά και τα όσια του, λείπει από τις αναφορές, γιατί προφανώς ακόμα τρομάζει ως το παλιό φάντασμα που πλανιέται, τα «ρεύματα που δεν έχουν ακόμα πειστεί» και στα οποία προσβλέπει αυτό το νέο πολιτικό μέτωπο (επονομαζόμενο και ως πρωτοβουλία διαλόγου).

Η εν κρυπτώ και στα γρήγορα δημοσιοποίηση εκδηλώσεων και πρωτοβουλιών μάλλον επιταχύνθηκε από την φημολογία για εκλογές το Σεπτέμβρη, ειδικά όταν κριτήριο αποτελεί για πολλές δυνάμεις η εκλογική παρέμβαση και επιβεβαίωση.

Αυτή η ιδρυτική διακήρυξη για τη συγκρότηση ενός αριστερού ριζοσπαστικού πολιτικού μετώπου ή αλλιώς πρώτο βήμα με την πρωτοβουλία διαλόγου **δεν ανταποκρίνεται στην ανάγκη της εποχής για ένα πολιτικό μέτωπο σε ρήξη με την αστική πολιτική και τον αστικό δικομματισμό, χωρίς διαχειριστικές και κυβερνητικές αυταπάτες,** με αντικαπιταλιστική προοπτική.

Στο παρελθόν έχουν υπάρξει αντίστοιχες κεντρικές πρωτοβουλίες «διαλόγου και κοινής δράσης», χωρίς σαφές περιεχόμενο και διαχωριστικές γραμμές και πάντα στη βάση των ελάχιστων κοινών σημείων συμφωνίας και όχι των αναγκαίων πολιτικών στόχων της περιόδου, στόχων που να ανοίγουν το δρόμο για την αλλαγή των κοινωνικών και πολιτικών συσχετισμών, για την ανατροπή των αντιδραστικών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων. Τέτοιες πρωτοβουλίες χρησιμοποιήθηκαν με κύριο στόχο την εκλογική συγκόλληση ή ακόμα χειρότερα για τη στήριξη της κυβερνητικής λύσης ΣΥΡΙΖΑ.

Το πραγματικό ερώτημα μπροστά στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη, η νεολαία και ο λαός στη χώρα και τις δυσοίωνες προοπτικές για τους καταπιεσμένους και φτωχούς όλου του κόσμου από τις πολιτικές των αστικών κυβερνήσεων και των πολυεθνικών καπιταλιστικών οργανισμών, είναι το «Τι να κάνουμε ;» στη σύγχρονη εποχή, που αναδύεται με δραματική επιτακτικότητα.

Το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση απέναντι σε αυτό το ερώτημα έχει δημοσιοποιήσει την πολιτική του πρόταση, την έχει επικαιροποιήσει με θέσεις για τα επίδικα της εποχής μας και την επανεξόρμηση των απελευθερωτικών ιδεών για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Καλεί συνεχώς σε διάλογο και σε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες για την απόκρουση της κυβερνητικής συστημικής αντεργατικής αντιλαϊκής αντιδημοκρατικής λαίλαπας. Ενώ, παράλληλα σε κάθε μέτωπο του κινήματος οι δυνάμεις του βρίσκονται σε συνεχή διάλογο με τις άλλες δυνάμεις της αριστεράς, παλεύουν για την κοινή δράση όλων, για κοινές πρωτοβουλίες, για στήριξη μαζικών συλλογικοτήτων και για το ξεδίπλωμα αγώνων.

Ο διάλογος που αφορά την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος για την υπεράσπιση των αναγκών της κοινωνικής πλειοψηφίας είναι ανοικτός. Για το μπλοκάρισμα των αναδιαρθρώσεων που προωθούν οι κυβερνήσεις με ένταση της εκμετάλλευσης, λεηλασία της φύσης, εμπορευματοποίηση κάθε δημόσιου αγαθού, ένταση των εθνικισμών, των πολεμικών ανταγωνισμών, των διακρίσεων με βάση το φύλο, την έμφυλη βία και καταπίεση, του ρατσισμού, της καταπάτησης δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Για την ανατροπή των σχεδιασμών του κεφαλαίου για εδραίωση της κυριαρχίας του και για προστασία των συμφερόντων και των κερδών του.

Για τη συγκέντρωση δυνάμεων σε ένα αντικαπιταλιστικό πολιτικό μέτωπο με το αντίστοιχο πρόγραμμα πάλης με στόχους την αντίσταση, τον κλονισμό και την ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ και της πολιτικής της και συνολικά της καπιταλιστικής επίθεσης, που εμπεριέχει τη σύγκρουση με τις πολιτικές της συναίνεσης, των αστικών εναλλακτικών λύσεων τύπου ΣΥΡΙΖΑ-ΚΙΝΑΛ και της λογικής της εθνικής ενότητας «για να ξεπεράσουμε την κρίση». Πρόκειται για άμεσο και επιτακτικό πολιτικό καθήκον της περιόδου. Δεν στοχεύει σε κάποια αριστερή κυβέρνηση, αλλά στην ανατροπή της καπιταλιστικής επίθεσης, στην αμφισβήτηση του καπιταλιστικού πλαισίου, στην απόσπαση κατακτήσεων και στην κλιμάκωση του πολιτικού αγώνα ως τον κλονισμό της αστικής κυριαρχίας.

Σε αυτό το διάλογο το **NAP για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση** και η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** είμαστε ανοικτοί και όχι με τα μάτια και το άγχος μόνο της εκλογικής εμφάνισης. Τελικά, από παντού αποδεικνύεται ότι για κάθε προσπάθεια ειλικρινούς διαλόγου και κοινής δράσης επιβάλλεται η ανασυγκρότηση της κομμουνιστικής, αντικαπιταλιστικής, ανατρεπτικής αριστεράς με απαλλαγή της από τον κυβερνητισμό και τον εγκλωβισμό της στα διαχειριστικά σχέδια εντός του καπιταλισμού, για την επαναστατική ανατροπή του συστήματος, για να ανοίξει ο δρόμος για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, καταπίεση, διακρίσεις, με πλέρια δημοκρατία και ελευθερία.

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 11/7/2021